

ZGODBE: SONDUS

Ime: **SONDUS**

Priimek: **AL-KADRI**

Starost: **29**

Država porekla: **SIRIJA**

Živi na **Portugalskem** od: **2015**

KRATEK POVZETEK

Sondus, Sirijka, stara 29 let ima izjemno moč. Je samostojna in odločna. Iz Sirije je pobegnila in na Portugalsko je prišla po naključju. Zbežala je iz Sirije in na najboljši možni način je uporabila priložnosti, ki so ji prišle na pot. Lotila se je študija in postala je odlična, kompetentna specializirana zobozdravnica. Kljub vojni, težavam in izgubam je osredotočena na to, kar želi doseči in se bori, da bi postala dobra zobozdravnica in bi s hčerko živeli v miru.

»HČERKI ŽELIM ZAGOTOVITI MIR, LJUBEZEN IN DOSTOJANSTVO.«

ŽIVLJENJE V SIRIJI

Sondus se je rodila v Damasku, četudi je večino otroštva in mladosti preživela v Savdski Arabiji, v Riadu. Oče je dobil povabilo, da dela v Savdski Arabiji in družina se je preselila tja. Spominja se, da je počitnice, tri mesece na leto, preživljala v Damasku skupaj s strici, tetami, starimi starši, bratranci in

sestričnami. Ko je končala šolanje, se je skupaj s sestro vrnila v Sirijo, da bi tam šla na univerzo. Leta 2005 se je preselila v mesto Daraa, kjer je študirala dentalno medicino.

SPOPAD

Marca leta 2011 se je pričela državljanska vojna in prav Daraa je bilo eno prvih mest, ki se je zapletlo v spopad. Mesto so obkolili, zato je bilo težko priti do univerze, saj je bila v centru mesta. Tudi stikov z zunanjim svetom ni bilo. Potovanje na univerzo so pogosto preprečile vojaške blokade, premikanje čet ter opreme. »Prvič sem videla kaj takega, pretreslo me je, zelo, kajti naša univerza je bila blizu Darai. Pričela sem videti in slišati vojno.« Družina ji je ukazala, naj se brez odlašanja vrne v Savdsko Arabijo, kajti obe sestri sta bili v Daraai sami, a Sondus je odvrnila, da se bo vrnila šele, ko bo dobila spričevalo. Na univerzi je vladala velika napetost med tistimi, ki so bili na strani predsednika Bashar Al-Assada ali proti njemu. Napetost je rasla in dekan je vse študente poslal domov in predavanj ni bilo več. Na univerzi je vladal strah. Ko se je spopad ostril že na vratih njenega doma, se je odločila, da se vrne v Savdsko Arabijo. V času, ko je bila v Daraai, se je Sondus poročila in rodila hčerko. Toda zakon ni bil uspešen in Sondus se je ločila. Hčerko je vzela očetova družina v Damasku, ker hčerka ni imela vize, se je Sondus sama podala na pot v Savdsko Arabijo.

MED SIRIJO, SAVDSKO ARABIJO IN TURČIJO

Leta 2013 se je vrnila v Sirijo, da se sreča s hčerko in živi z njo. Dekličin oče, kirurg, je odšel iz države in

»Odločitve sprejemaj brez strahu, le tako lahko dosežeš svoje cilje.«

deklico prepustil svoji materi. Sondus je šla živet v Damask. Čez štiri mesece se je zaročila. Imela je novega izvoljenca, nove možnosti pred seboj. Toda mesec in teden po tistem, so njenega zaročenca ubili sredi napada na mesto. »Bilo je nepopisno hudo. Nimam besed, da bi opisala svoje občutke.« Končno je maja 2013 dobila vizo za hčerko in vrnila se je v Savdsko Arabijo, kjer je poslej živela z materjo, očetom in brati. Četudi je zdaj na varnem, bi se nekega dne rada vrnila v Sirijo. Res bi želela pomagati svoji državi. Ko je prispela v Savdsko Arabijo, študija ni mogla nadaljevati. Tako je šla dalje v Carigrad, da bi s študijem nadaljevala na Arabski mednarodni šoli v Carigadu, na Al-Kharsa ortodontski kliniki, kjer je diplomirala iz zobozdravstva. Vendar je spoznala, da v Turčiji ne bo mogla študirati naprej, v Sirijo pa se res ni bilo mogoče vrniti.

PRIHOD NA PORTUGALSKO IN ŽIVLJENJE V TEJ DRŽAVI

V Carigradu je zvedela za spletno platformo, ki jo je ustvaril nekdanji predsednik Portugalske republike dr. Jorge Sampaio, da bi »beguncem« omogočil, da pridejo študirat na Portugalsko. Sondus je zbrala vse potrebne dokumente in se prijavila. »Ničesar nisem vedela, ne o Portugalski, ne o Lizboni. Pa tudi jezika nisem znala.« V Lizbono je prispela oktobra 2015. »Čim sem prišla, sem se vpisala v tečaj jezika. Rekli so mi, da bom živela s Portugalko, ki govori le francosko in portugalsko, jaz pa le angleško in arabsko. Zgrabila me je panika. Kako se bova sporazumeli?« Ob prihodu je srečala gospejino hčerko. Pogovorili sta se v angleščini, a hčerka ni bila ves čas doma. Tako je bilo učenje jezika nujno. To je bil tudi prvi korak na poti integracije v družbo.

»Če se ne
integriram tu, če si
ne ustvarim prijateljev,
ne bom imela moči,
da živim.«

V CIAL, jezikovnem centru v Lizboni, se je pričela učiti portugalsčine, v družini jo je uporabljala. »Beguncem bi rada povedala, kar zdaj vem. Najprej se naučite portugalsko. Pravijo, da je ta jezik težak. Toda povem vam, morate se ga učiti, če zares želite, vam bo uspelo!«

NOVO PRIPADANJE IN INTEGRACIJA V DRUŽBO

LIZBONA

»Nosim naglavno ruto. Lase si zmeraj pokrivam, ko grem med ljudi. Nekateri me čudno pogledujejo. Zmeraj se nasmehnem. Nasmeh razoroži, nasmeh je jezik sveta!« V Lizboni se počuti mirno in varno. »Ljudje so zelo prijazni, gledajo me bolj zato, ker so radovedni.« Tako je Sondus pričela pripravljati magisterij iz dentalne medicine na Fakulteti za dentalno medicino v Lizboni. Tam so jo zelo lepo sprejeli. Veliko pripoveduje, da bi potešila zvedavost kolegov. »Sprašujejo me čudne stvari: Imate avtomobile? Živate v hišah? Gledate televizijo? Ob takšnih vprašanjih se moram nasmehnuti, a na vsa vprašanja odgovarjam.« Misli, da tako popravlja predstave o vsakdanjem življenju v arabskem svetu. Na njenem magistrskem študiju se je oblikovala skupina osmih študentk, ki se imenuje »Dekleta ortodontije.« Gre za neformalno skupino, a dekleta se redno dobivajo med seboj. »Nimamo veliko časa, veliko je treba študirati.« Zdaj Sondus končuje magisterij v Lizboni. Misli, da mora s študijem iti še dlje. »Pomislila sem: Kaj pa zdaj? Kaj naj počnem? Moram študirati dalje. Ne morem več nazaj v Sirijo.« Ugotovila je, da se lahko prijavi za novo štipendijo, toda v Portu. Ko je odhajala iz Lizbone v Porto, gostiteljica ni hotela sprejeti hišnega ključa. Ni hotela, da Sondus odnese vsa oblačila. »Obdrži ključ in pusti za seboj nekaj oblačil, tako se boš zmeraj lahko vrnila,« ji je rekla. Ob zadnjem

ZGODBE: SONDUS

božiču je vsa portugalska družina zbrala denar, da so Sondus omogočili, da gre na konferenco v Združene države Amerike. »Moja družina, moji arabski prijatelji so daleč. Če se ne integriram tu, če si ne ustvarim prijateljev, ne bom imela moči, da živim.«

PORTO

Tu se je vpisala v nov magisterij, bolj specializiran in sicer na Cooperativa de Ensino Superior Politécnico e Universitário. Ta magisterij je na njenem področju ortodontije, bolj specifično, kirurgije. In tako nadaljuje s študijem. Tu je odkrila novo možnost, da poglobi znanje. Danes v Portu živi v najeti sobi, redno sodeluje v vrstniških skupinskih dejavnostih in pri družini živi normalno življenje. Pravi, da veliko študira, toda skuša živeti kot »državljanica«
Porta. Misli, da se je dobro integrirala. S hčerko se dnevno vidi in sliši po Skype-u. Ne more je obiskati v Riadu, pa tudi hčerka ne more na Portugalsko (viza je le za Sondus). Njena velika želja je, da bi lahko kmalu skupaj zaživel.

PRIHODNOST

»Gradim svojo prihodnost in prihodnost svoje hčerke. Sem mati samohranilka. Moram poklicno napredovati. Za hčerko bi naredila vse. Da bi bila srečna, da bi živel v miru, običajno življenje. Želim si miru. Ne želim si več od tega. Želim si prihodnosti. Svoji hčerki bom dala troje: mir, ljubezen in dostojanstvo.«